

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to :
na stronie 4-fam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 3 grudnia 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Obwieszczenie.

W związku z obwieszczeniem mojem z dnia 31. października 1927 r. l. dz. 7487/27 l. ogłoszonem w tut. Orędowniku Urzędowym nr. 46/27 podaję do publicznej wiadomości, że referendarz p. Tadeusz Wojciechowski dotychczasowy mój zastępca przesiedlony został z dniem 1. grudnia rb. do Starostwa w Grodzisku, zaś w miejsce tegóż objął urządowanie w charakterze mego zastępcy p. referendarz Marjan Krause.

Kościan, dnia 2-go grudnia 1927 r.

Starosta
Narajewski.

L. dz. 8827/27 - 1 -

Zatwierdziłem wybór Sroczyńskiego Czesława na sołtysa i poborcę podatków, Wojciechowskiego Franciszka na I. ławnika, Dudziaka Michała na II. ławnika oraz Gajewskiego Wawrzyna na zastępcę ławnika gminy Bieczyny.

Kościan, dnia 28. listopada 1927 r.

Starosta
Narajewski.

L. dz. 4986/27 W. P.

Niniejszem podaję do wiadomości, iż następny 3-miesięczny kurs w szkole podkownicznej przy Wydziale powiatowym w Lesznie rozpocznie się z dniem 28. grudnia 1927 r.

W kursie mogą brać udział uczniowie, którzy ukończyli 19 rok życia i przedłożą urzędowe świadectwo moralności, metrykę urodzenia oraz odpis świadectwa złożonego egzaminu na czeladnika kowalskiego. Wnioski o przyjęcie na kurs winni kandydaci wnieść w terminie do 27. XII. 1927 r. do Wydziału Powiatowego w Lesznie przez Wydział Powiatowy w Kościanie.

Kościan, dnia 24. listopada 1927.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta
Narajewski.

L. dz. 5042/27 W. P.

Pan Wojewoda w Łodzi zarządził decyzją z dnia 14. r. b. L. AD. 6245/II. na podstawie art. 1. Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. VII. 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 64 poz. 426) wydalenie na przeciąg lat 3-ich z 30 kilometrowego pasa biegnącego wzdłuż granicy Państwa Dawida Grossmana zam. w Wieluniu a to wskutek skazania go wyrokiem Sądu Pokoju w Wieluniu z 22. 7. 25 r. za przemyt tytoniu pochodzenia niemieckiego na grzywnę w kwocie 967 zł 50 gr. oraz uprawianie przez wymienionego zawodowo przemysłnictwa.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycznego dokonania wysiedlenia.

Kościan, dnia 3-go listopada 1927 r.

Starosta
w z.
Wojciechowski.

L. dz. 7912/27 -13-

W swych podróżach lustracyjnych urzędnicy Referatu Ogrodniczego Wielkopolskiej Izby Rolniczej często spotykają na drzewach owocowych a zwłaszcza jabłoniach mszycę krwistą.

Działalność ich jest bardzo szkodliwa, o ile nie przedsięwzięcie się energicznych kroków celem wytopienia ich. Obecnie, gdzie liść z drzewa opadł jest dana możliwość skuteczniejszego zwalczania szkodników za pomocą zraszania całych drzew wraz z koroną i pniami, 10% roztworem karbolineum mieszającego się dobrze z wodą. Pnie i grubsze konary drzew należy poprzednio uwolnić od starej łuszczącej się kory, mchów i porostów. Nadają się do tego skrobaczki i stalowe szczotki. Skrobanki poleca się zbierać i spalić lub głęboko zakopać. Pnie oczyszczone trzeba obić mlekiem wapiennym z 6—8 kg. wapna niegaszonego i 100 litr. wody. Do mleka wapiennego dodaje się jeszcze 10% karbolineum i zamiesza dobrze poczem się bieli pnie. Karbolineum jest do nabycia w drogerjach.

Zwracam też uwagę na konieczność powierzenia pracy przy prześwietlaniu koron fachowcom, gdyż nieumiejętne usuwanie gałęzi, a szczególnie pozostawienie sęków, które się zagoić nie mogą staje się przyczyną stworzenia wielkich gnijących ran i dziur w drzewach.

Powyższe polecam naczelnikom gmin i obszarów dworskich w sposób zwyczajem przyjęty ogłosić.

Kościan, dnia 10. listopada 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

S t a r o s t a

Narajewski.

L. dz. 2433/27. U. B.

Komunikat.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z 2. czerwca 1927 r. № 710 L. A. sprzedają Nadleśnictwa Państwowe drzewo opałowe **inwalidom wojennym** na następujących warunkach.

- 1) Drewno opałowe po cenach ulgowych nabywać mogą **tylko inwalidzi wojenni**, którzy na mocy ustawy z dnia 18. marca 1921 r. (Dz. U. 32/21, poz. 195) pobierają rentę **bez względu na jej wysokość**.
- 2) Z chwilą zamieszczenia przez władze wypłaty renty lub w razie stwierdzenia odsprzedaży drewna, inwalida traci prawo nabywania drewna na warunkach ulgowych.
- 3) Jednemu inwalidzie sprzedać wolno w ciągu roku najwyżej 8 (osiem) mp. drewna opałowego (sortyment ten sam jak dotychczas) zależnie od posiadanych zapasów.
- 4) Za drewno sprzedane na powyższych warunkach liczyć należy 50% obowiązującej taksy w dniu zapłaty, z doliczeniem **wszelkich rzeczywistych kosztów** związanych z wyrobką.
- 5) Dla kontroli należy wydatek drewna odnotować w książce względnie na dekrete poszczególnych inwalidów.

Rozporządzenie powyższe jednak nie dotyczy wdów i sierót.

Oдноśnie do sprzedaży drewna opałowego dla **inwalidów cywilnych**, ubogich i szkół, pozostaje nadal w mocy rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa z 29. grudnia 1923 r. N. 2219—L. 1.

Kościan, dnia 17-go listopada 1927 r.

S t a r o s t a

- w z.

Wojciechowski.

L. dz. 7818/27 -2-

Zgodnie z prośbą Polskiego Komitetu Igrzysk Olimpijskich w Warszawie, ul. Wiejska Nr. 11 przedłożoną sprawozdaniem Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 12-go X. 1927 r. Nr. OS. 7346/27, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udziela pozwolenia wyżej wymienionemu Komitetowi na sprzedaż nalepek z napisem „Polacy na IX Olimpiadę” w ilości 50 000 sztuk po 10 gr. i 50 000 sztuk po 20 gr. za sztukę. Nalepki te mogą być sprzedawane przez Polski Komitet Igrzysk Olimpijskich oraz osoby przez ten Komitet upoważnione i zaopatrzone w odpowiednią legitymację tegoż Komitetu jedynie na terenie zawodów sportowych,

jak również po klubach i związkach sportowych na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Woj. Śląskiego.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31. XII. 1928 r. pod warunkiem, że rzeczony Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów, jak również, że Komitet Centralny będzie przedkładał Komisarjatowi Rządu na m. st. Warszawę co 6 miesięcy sprawozdanie z ilości rozsprzedanych nalepek w każdej poszczególniej miejscowości.

Warszawa, dnia 18. października 1927 r.

Naczelnik Wydziału

Adelstein.

L. dz. IV. A. P. 8554/Kw/27.

Powyższe podaję zgodnie z rozporządzeniem p. Wojewody z dnia 30-go października 1927 r. — l. dz. 30662/27 I. — do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 7-go listopada 1927 r.

S t a r o s t a

w z.

Wojciechowski.

L. dz. 8207/27 - 4 -

Przedmiot: Wypłacanie odszkodowań rodzinom żołnierzy Armji Amerykańskiej, poległych w wojnie światowej.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12. października 1927 roku Nr. A. A. 5639/Pre/27 R. podaję do publicznej wiadomości następujący komunikat:

Warszawa, dn. 27. września 1927 r.

Minist. Spraw Zagranicznych.

Departament Konsularny.

Nr. K. IIa. 6843/27

Komunikat prasowy.

W sprawie odszkodowań, wypłacanych przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki rodzinom żołnierzy Armji Amerykańskiej, poległych w wojnie światowej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na podstawie obowiązującego obecnie regulaminu Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych Ameryki, podania osób, które były zależne materialnie od poległych na wojnie, ewentualnie zmarłych z powodu wypadków podczas służby w wojsku Stanów Zjednoczonych, mogą być przedkładane dyrekcji Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie jedynie przed upływem lat dziesięciu od daty śmierci danego żołnierza. Zatem w r. 1928 ulegną przedawnieniu niezgłoszone pretensje tego rodzaju, wynikłe wskutek wypadków podczas wojny światowej.

O wypłatę odszkodowania wojennego mogą się ubiegać: żona, o ile nie wyszła za mąż ponownie, matka lub ojciec, pasierby, nieślubne lub adoptowane dzieci poległego, ewentualnie zmarłego w związku ze służbą w wojsku Stanów Zjednoczonych.

Wobec powyższego osoby zainteresowane, które dotychczas nie zgłosiły swych pretensyj, winne w interesie własnym zgłosić swe podania bezpośrednio do:

„U. S. Weterans Bureau, Washington D. C.“ lub też należyście odstemplowane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Podanie wstępne może być w formie zwykłego listu, w języku polskim. W podaniu należy wyszczególnić imię i nazwisko żołnierza, nazwę miejscowości w Stanach Zjednoczonych Ameryki, z której wstąpili do służby w wojsku i — o ile możliwe — rodzaj broni i ewentualnie dokładny adres wojskowy.

Powyższe nie dotyczy spraw będących w toku lub załatwionych.

Kościan, dnia 7-go listopada 1927 r.

S t a r o s t a

w z.

Wojciechowski.

L. dz. 8243/27 - 2 -

W miesiącu października 1927 r. otrzymały roczne karty myśliwskie następujące osoby:

Plewczyński Antoni	kupiec	Kościan
Młynarek Walenty	gospodarz	Konojad
Bocian Wawrzyn	zagrodnik	"
Matthes Helmuth	kapitalista	Osowo St.
Nowak Franciszek III	gospodarz	Konojad
Kreutzinger Maksymilj.	student leśn.	Kościan
Sikorski Jakób	restaur. dw.	Czempiń
Kaźmierczak Franc.	służący	Cichowo
Nowak Stanisław	siodlarz	Jerka
Kaczmarek Ignacy	rolnik	"
Zamelczyk Józef	"	Lubosz Nowy
Chojnacki Władysł.	gospodarz	Konojad Doły
Jędrowiak Jan	leśnik	Krzywiń
Mocek Stanisław	rolnik	Srocko W.
Szumski Tadeusz	dyr. Zw. Ziem.	Poznań

Kościan, dnia 8. listopada 1927 r.

S t a r o s t a

w z.

Wojciechowski.

L. dz. 8029/27 - 4 -

**Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r.
o zwalczaniu
zaraźliwych chorób zwierzęcych.**

(Ciąg dalszy).

Art. 66.

Starosta nakaze natychmiast zabić zwierzęta, u których urzędowo stwierdzono wściekliznę, jak również podejrzanę o wściekliznę psy i koty. Jednakowoż jeżeli zwierzę podejrzanę o wściekliznę skaleczyło człowieka, starosta winien wedle moż-

ności zarządzić zamknięcie zwierzęcia i jego obserwację.

Art. 67.

Za podejrzanę o zarażenie się należy uważać zwierzęta, które zetknęły się ze zwierzęciem chorem lub podejrzanem o wściekliznę, a psy i koty nawet wówczas, gdy tylko można przypuszczać, że się zetknęły z takim zwierzęciem.

Podejrzanę o zarażenie się psy i koty starosta nakaze natychmiast zabić, inne zaś zwierzęta poddać obserwacji. Wyjątkowo starosta może zezwolić na zamknięcie i obserwację psa podejrzanego o zarażenie się.

Art. 68.

Nie wolno poddawać ubojowi zwierząt dotkniętych wścieklizną i podejrzanym o tę chorobę. Użytkowanie i wprowadzanie w obrót mleka z takich zwierząt i jego przetworów jest zakazane.

Art. 69.

Starosta zarządzi usunięcie zwłok wraz ze skórą, sierścią, włosami, rogami, kopytami i racicami zwierząt dotkniętych wścieklizną lub podejrzanym o tę chorobę.

Zarządzenie to należy wykonać w sposób wykluczający niebezpieczeństwo zarazy.

Otwieranie zwłok zwierząt chorych i podejrzanym może się odbywać jedynie w obecności państwowego lekarza weterynaryjnego.

Art. 70.

Jeżeli stwierdzono urzędowo, że pies chory na wściekliznę, względnie podejrzan o wściekliznę, biegał swobodnie, starosta winien dla ściśle określonego przez siebie obszaru zarządzić trzymanie psów na uwięzi, lub prowadzenie na smyczy zaopatrzonych w bezpieczne kagańce, jako też zakazać swobodnego puszczenia kotów.

Starosta może czynić wyjątki od powyższych zarządzeń, gdy chodzi o psy myśliwskie, policyjne i pociągowe. W razie nieprzestrzegania zarządzeń, przewidzianych w artykule niniejszym, starosta może zarządzić niezwłoczne zabicie zwierzęcia.

Wojewoda może zarządzić rejestrację i znakowanie psów.

Art. 71.

Na obszarze, o którym mowa w art. 70, jak również w razie pojawienia się wścieklizny u zwierzęcy, starosta może zarządzić obławę.

12. Pomór i zaraza świń.

Art. 72.

Wojewoda może zarządzić zabicie świń dotkniętych pomorem lub zarazą, tudzież podejrzanym, jeżeli przypuszczać należy, że w ten sposób da się osiągnąć zupełne stłumienie zarazy.

Szczepienia mogą być przedsięwzięte tylko za zezwoleniem wojewody.

13. Różycy świń.

Art. 73.

W razie wybuchu różycy świń starosta może zarządzić szczepienie świń chorych, podejrzanym i zagrożonym.

14. Cholera drobiu i pomór kur.

Art. 74.

Wojewoda może zarządzić zabicie drobiu dotkniętego zarazą i podejrzanego, jeżeli przypuszczać należy iż w ten sposób da się osiągnąć rychłe i całkowite stłumienie zarazy.

Rozdział V.

Odszkodowania i zapomogi.

Art. 75.

Odszkodowanie od Państwa należy się za zwierzęta zabite na zarządzenie władz państwowych w wykonaniu rozporządzenia niniejszego lub padłe wskutek szczypania, trzebienia i innych zabiegów, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, a wykonanych na zarządzenie władz państwowych, jak również za zwierzęta wywłaszczone (art. 60).

Art. 76.

Zapomogi należy wypłacać za zwierzęta, co do których urzędowo stwierdzono (art. 23 i 24), że padły na księgususz, zarazę płucną, otwartą gruźlicę, pryszczycę bydła rogatego, z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy, nosaciznę, zarazę stadniczą, wściekliznę zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz oraz na pomór i zarazę świń z wyjątkiem osesków, o ile śmierć zwierzęcia nastąpiła po uczynieniu zadość obowiązku zgłoszenia (art. 20), jak również za zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, owce i kozy, u których po śmierci stwierdzono urzędowo wąglik, szeleśnicę, lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego.

Art. 77.

Odszkodowanie lub zapomoga za zwierzęta zabite lub padłe nie należy się w wypadkach następujących:

- jeżeli posiadacz, nabywając zwierzęta, wiedział, iż są dotknięte chorobą zaraźliwą lub podejrzaną;
- za psy i koty zabite na zarządzenie władz;
- za zwierzęta spędzone do rzeźni i na targowiska rzeźne;
- w razie niespełnienia w ciągu 24 godzin obowiązku zgłoszenia wybuchu zarazy lub jej podejrzenia (art. 20), albo też zaniedbania obowiązków z art. 21;

e) w razie niestosowania się do innych przepisów rozporządzenia niniejszego, tudzież zarządzeń szczególnych, mających na celu zwalczanie danej zarazy;

f) za zwierzęta stanowiące własność Państwa.

Art. 78.

Odszkodowanie lub zapomoga za zwierzęta zabite lub padłe nie należy się również:

- za zwierzęta sprowadzone z zagranicy wbrew obowiązującym przepisom;
- za zwierzęta, które padły lub zostały zabite z powodu choroby wywołanej niedozwolonem sprowadzeniem z zagranicy innego zwierzęcia lub przedmiotu, o ile zwierzęta należą do winnego posiadacza lub osób współwinnych;
- za zwierzęta sprowadzone z zagranicy choćby w sposób legalny, o ile stwierdzone zostanie, że u zwierząt tych zaraza wybuchła przed upływem terminu przez Ministra Rolnictwa dla poszczególnych chorób ustanowionego.

Odszkodowanie lub zapomoga należeć się jednak może, jeżeli dostarczony dowodu, że zarażenie nastąpiło dopiero po sprowadzeniu zwierzęcia.

Jeżeli posiadacz przed sprowadzeniem wiedział o chorobie lub podejrzeniu, odszkodowanie lub zapomoga nie należy się także za inne zwierzęta tego samego posiadacza, padłe lub zabite w związku z przyniesieniem zarazy.

Art. 79.

Odszkodowanie wynosi pełną wartość szacunkową zwierzęcia:

- za zwierzęta z wyjątkiem ryb, zabite na zarządzenie władzy, jeżeli na podstawie wyniku sekcji stwierdzono, że są wolne od zarazy, z powodu której wypłaca się odszkodowanie;
- za zwierzęta zabite z powodu księgususzu i pryszczycy;
- za zwierzęta padłe wskutek szczypania, trzebienia i innych zabiegów zarządzonych przez władze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na gruntach majątków **Borówko Stare, Piechanin i Piotrkowice** oraz gmin **Borówko Nowe i Piotrkowice** wyłożona jest celem tępienia drapieżników

trucizna.

Czempin, dnia 24-go listopada 1927 r.

Komisarz obwodowy
Bergner.

L. dz. 4285/27.

Poszukujemy

zaufania godnej osoby dla której w jego miejscu zamieszkania zamierzamy urządzić filję naszego przedsiębiorstwa. Zawód i miejsce zamieszkania obojętne. Staty dochód miesięczny zł 1500. Reflektant zajmowałby się pod kierownictwem Dyrekcji prowadzeniem filji, a specjalnie podziałem towarów (żaden skład) na swą okolicę. Zawód obecny można zatrzymać. Zgłoszenia pod „Filja nr. 130” do **Biura Ogłoszeń „PAR” w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 11.**

Miód

leczniczy czysto pszczelny pod gwarancją 3 kg zł 12 —, 5 kg. zł 15 50, 10 kg zł 24,50, 20 kg. zł 55,— wraz z blaszanką i opłatą pocztową wysyła za zaliczką

S. Ellenberg, Tarnopol XL.